

[Skovmand.]

virksomheder, end det hidtil har været muligt. Vi vil gerne bidrage til, at disse spørgsmål bliver belyst under den videre behandling i boligudvalget.

Men når dette er sagt, forekommer det mig, at forslagsstillerne går alt for vidt i det foreliggende lovforslag, når de helt vil gøre det umuligt at udstykke ejerlejligheder i bebyggelse fra før 1. januar 1964. Det må nemlig ikke overses, at ejerlejligheder også i den ældre boligmasse skaber større bevægelse i boligmassen, ligesom det gør det muligt for en række mennesker at træffe et friere valg, end de har i øjeblikket, mellem at bo i etagebebyggelse eller i parcel- eller rækkehuse.

Det er muligt, at man kan finde frem til mere tilfredsstillende former for overdragelse af ejendomme fra ejere til lejere. Det ville forekomme rimeligt, om man fra forslagsstillerens side havde opstillet sådanne alternative muligheder. Det forekommer lidt fattigt, at de blot søger at afskaffe ejerlejlighedsbegrebet uden at stille noget andet i stedet.

Forslagsstillerne stiller også en række forslag om indberetning, om salgsbetingelser m. v. Om disse forslag er hensigtsmæssige og gennemførlige, må vi se på i udvalget; men hvis man skal gennemføre sådanne regler om udvidet oplysningspligt, må det dog under alle omstændigheder være noget, der skal ske generelt. Der er ingen grund til at behandle etagelejligheder anderledes, end man behandler parcelhuse.

Arne Larsen: VS har ved hr. Kai Moltke fremsat forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder. Tilsyneladende er der ikke megen sympati, i alt fald ikke fra regeringspartiernes side, for hr. Kai Moltkes lovforslag. Jeg ved ikke, om det kan trøste lidt, at socialistisk folkeparti gerne ser denne ejerlejlighedslov indskrænket mest muligt. Vor stilling har alle dage været den, at vi betragter denne lov som mildest talt overflødig og som en vederstyggelighed, der snarest burde ophæves.

Jeg kunne have forstået hr. Kai Moltke, hvis han var gået et skridt videre og havde foreslået loven ophævet. Det ville i og for sig have været det eneste rigtige og naturlige, for selv om man får begrænset loven til ejendomme opført efter 1. januar 1964, vil ejer-

lejlighedsinstitutionen bevares og stadig væk åbne mulighed for store spekulationer.

Såvel hr. Kai Moltke som hr. Albertsen har fremført adskillige eksempler på, hvilke uhyggelige tilstande og hvilken uhammet spekulation ejerlejlighederne har givet anledning til, og det burde efter vor opfattelse snarest stoppes; men det kan næppe stoppes effektivt, før loven ophæves som det vildskud og den efter min mening samfundsskadelige lov, den faktisk er.

Jeg kan forstå på hr. Ib Thyregod, at han tværtimod endog vil gå videre, så at man begunstiger ejerlejlighedsindehavere endnu mere, end tilfældet er i dag; han ønsker dem ligestillet med parcelhusejere og derved altså givet de skattemæssige fordele, som disse har, hvilket igen vil betyde, at der vil komme endnu kraftigere spekulation i ejerlejligheder.

Oprindelig blev lovforslaget fremsat i maj 1965 og omfattede i den daværende skikkelse kun ejendomme, hvis opførelse påbegyndtes efter lovens ikrafttræden med opdeling af ejerlejligheder som formål. Lovforslaget nåede ikke til behandling i folketingsåret 1964-65, men genfremsattes i oktober 1965 i samme skikkelse. Men under de glade boligforligsdage i januar 1966 enedes socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre om, at lovforslagets gyldighedsområde skulle udvides til hele den boligmasse, som er opført efter 1890, altså ejendomme, som er op imod 80 år gamle. Det var en meget, meget kedelig udvidelse af lovens gyldighedsområde, som de 4 forligspartier her enedes om. Socialistisk folkeparti var ene om dengang at foreslå, at den oprindelige regel om, at loven kun skulle gælde nyopførte ejendomme, blev bevaret, men forgæves.

Selv om denne lov ikke har virket i mere end knap et par år, er der all mulig grund til enten helt at afskaffe den eller tage den op til en grundig revision. Vi har jo set, hvordan spekulationen især i ældre ejendomme fortsætter. Der er nævnt eksemplet fra Vognmandsmarken, hvor et stort boligområde omfattende ca. 300 lejligheder nu agtes omdannet til ejerlejligheder, og hvor man altså nu skal fjerdedele toiletterne, fordi der er 4 lejligheder om hvert toilet i denne bebyggelse. Jeg tror næppe, det var meningen med denne lov, at så gamle og elendige ejen-